

Miskolcon jártunk

Október 18-án, vasárnap egy órakor 7 főből álló kis csapatunk a Penny parkolóban gyülekezett, Tamás bácsira várva. A 3 órás utat latin zenék, beszélgetések, s találgatások közepette töltöttük. Érkezésünkkor megnéztük szobáinkat, átvettük az aznap esti hideg vacsorát, majd elkezdtünk megismerkedni az új környezettel. A miskolci Lévy Gimnázium kollégiumában több mint 300 diák lakik. A szobák mérete változó, van 6, 4 és 2 fős szoba is, melyekhez fürdőszoba sajnálatos módon nem tartozik. A szobák egészen otthonosan vannak berendezve, ez köszönhető főképp a benne lakóknak, viszont bútorzat terén a mi internátusunk modernebb. A közös alkalmak kevésbé jellemzőek, egyedül a minden este fél 9-től 9-ig tartó áhítat, ami fakultatív. Ezek nagyon jó hangulatú zenés áhítatok, ahol diákok zenélnek és szolgálnak. S annak ellenére, hogy nem kötelező egészen sokan részt vesznek rajta. A hétfő reggeli ébresztő kellemesen érintett minket, akik a 6 órai keléshez vagyunk szokva, hiszen ott a 3/4 7-ig való lustálkodás sem szokatlan. Számukra a hétfő reggeli áhítat kötelező iskolai szinten, így volt lehetőségünk egyben látni az egész iskolát és megkeresni osztályainkat. A délelőtti tanítási órákon töltöttük, ennek révén bepillantottunk az ottani iskolai életbe is. Ott az órák menete, a tanár-diák viszonyok, illetve az egész légkör sokkal lazább, szabadabb. Ez első soron megdöbbenett bennünket, később viszont élveztük, s számtalan előnyét is megláttuk a hátrányai mellett. A cserediák programokon akaratlanul is összehasonlítjuk iskoláinkat, programjainkat, s néhány ötletet talán meg is jegyzünk a későbbiekre. Innen a "Suit-up day" ötletét csentük el, ami történetesen az ott tartózkodásunk idejére esett. Nem igényel nagy szervezést ez a program, mégis jól mutatja az iskolába járók (diákok és tanárok egyaránt) összetartását. A feladat egyszerű: A kijelölt napon, alkalomtól függetlenül elegáns ruhába bújnak mindenki, kiöltözik. Ez különlegessé varázsolja az adott napot, kiemeli a szürke hétköznapiak közül. Az iskolában – minden nap – az 5. óráig maradtunk, ami után ebéd, némi szabadidő, majd szervezett program következett. Hétfőn délután a városnézés során csodálkoztunk rá Miskolc város nevezetességeire, szépségére, s leromboltuk magunkban a nagy, füstölő iparváros illúziójának képét, ami eddig bennünk élt. Kedden a barlangfürdőben strandoltunk, estére pedig élő zenekarral táncbálat szerveztek számunkra. A szerdai napunk volt talán a legsűrűbb, Lillafüred, s a Hámori - tó volt kirándulásunk célpontja. Az utat odáig villamossal tettük meg, ami talán az egyik legjobban várt dolog volt a héten ☺. Az őszi erdő lenyűgöző volt, ahogyan a kilátás és a vízesés is nagy hatással volt ránk. A sok séta után jól esett a nutellás croissant, ami majdnem mindenkinek a kedvencévé is vált azonnal. Sokáig nem élvezhettük a croissant melegét, mivel egy ünnepségre vártak minket. Kirándulós ruhánkat egyenruhára cseréltük és már indultunk is a Művészetek házába. A miskolci és környékbeli református iskolák produkcióit tekinthettük meg ezen az estén. Színvonalas és tartalmas előadásokat láttunk, különösen az aprók produkciói arattak nagy sikert. Az utolsó napon ismét egyenruhánk került elő, az október 23-ai megemlékezés okán. Ennek végezetével elbúcsúztunk új ismerőseinktől, megköszöntük a szíves vendéglátást, de tagadhatatlanul boldogan szálltunk be az autóba: Most már végre visszamegyünk Kecskemétre.